

Centre Excursionista de Castellar

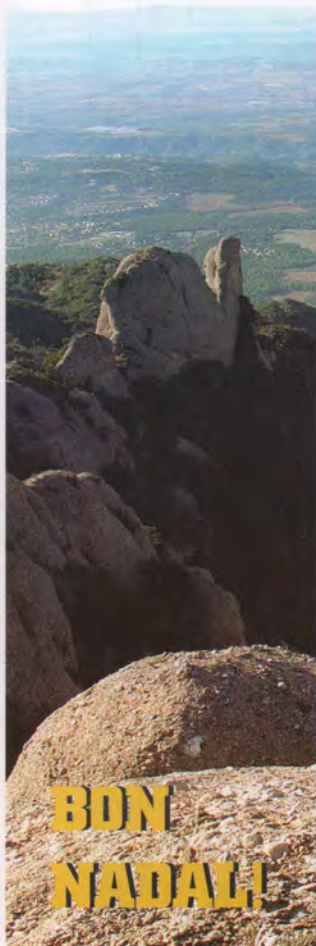
Colom, s/n - Telèfon 93 714 73 05 - Castellar del Vallès (Vallès Occidental) Barcelona
e-mail: cecastellar@gmail.com - <http://centrexursionista.entitatscastellar.cat>

Adherit a les federacions d'Entitats Excursionistes de Catalunya, d'Esports d'Hivern i a Azimut
i a la Coordinadora d'Entitats per la Pedra Seca

NÚMERO 493

DESEMBRE 2009

Pessebre que es portarà a la Castellassa, el Camell de Montserrat i Prop del Toubkal

•Dia 18: AVENC DEL SENDO (-27m.) Situat al massís de Sant Llorenç del Munt al sector de Castellsapera. Deixem el cotxe al pàrquing de l'àrea recreativa del Torrent de l'Escaiola, i en pocs minuts arribem a la boca de l'avenc. Cavitat sense cap tipus de formació. Baixem el primer pou fins una repisa, i d'aquí les properes reinstal·lacions han de ser a l'aire perquè no hi ha cap paret massissa, tot és conglomerat pur. En canvi, si de la repisa que trobem a l'inici del primer pou agafem una estreta galeria descendent que hi ha a mà dreta, anem a sortir al sostre de la gran sala que hi ha a baix i és molt més còmode de fer. Descens realitzat per: M. Mañosa, J. Navarro i J. Navazo.

EXCURSIÓ AL TURÓ DEL ROURE LLARG (SERRA DE L'OBAC)

El nostre conegut i apreciat massís de Sant Llorenç del Munt i l'Obac conté diversos arbres de dimensions força considerables que destaquen de la majoria d'exemplars. Són els anomenats arbres monumentals. El més normal és que aquests gegantins éssers vegetals visquin enmig dels boscos, ben arrelats a la terra. Hi ha excepcions, com el Roure Llarg, conegut de fa moltes dècades i que va néixer i viu dalt d'un turonet al qual dona nom. El torrent que queda al nord també pren el seu nom (torrent del Roure Llarg), així com tota la carena que davalla cap a l'oest i on trobem el turó (Llargarut) del Pujol i el Castellet del Roure Llarg.

El Roure Llarg, arbre històric i singular de la serra de l'Obac situat dalt d'un turonet rocós que duu el seu nom. Fotografia d'Albert Masó Garcia.

Fa uns quants mesos, en Josep Maria Torras i un servidor vam fer una bona excursió fins al mirador sud-oest de la carena del Roure Llarg, i la visió llunyana del gran roure ens deixà amb ganes de fer-li una visita. Avui és el dia escollit! El matí és fresc i el bosc està xop per una bona tamborinada nocturna. Enfilem els graons de Mura des de l'alzina del Salari i a bon ritme creuem el coll de Boix i iniciem la baixada per la pista de Mata-rodona fins el coll de la Fosca. Seguim un corriol que surt a mà dreta i més endavant una fita ens fa anar per un caminet a l'esquerra. Tot seguit, passem per una clapiassa orientada al nord des d'on gaudim de la visió de l'esvelta agulla Gran de Mata-rodona i del turó del Mal Pas de Puigdoure. El camí presenta un suau desnivell en to descendent cap a l'oest. Uns centenars de metres més endavant, el terreny s'accidenta i es troba un marcat tall rocós, a l'altre costat del qual veiem el turó del Roure Llarg coronat pel singular roure. Desgrimpem un tram curt i arribem al coll del turó. Amb molt poc desnivell i recorregut ens plantem al costat del Roure Llarg. Diversos llibres expliquen

que l'any 1981 hi hagué una forta ventada que li truncà una gran branca, la qual encara es pot veure al costat del seu peu. Com a resultat, l'arbre té una capçada estranya, ja que presenta una enorme branca isolada i seca que apunta cap al cel mentre que a mig aire del tronc principal té unes quantes branques fermes i ben vives que demostren que l'arbre conserva la força i la vida, fet que ens fa sentir molt contents. A part del roure, al costat nord-oest del turó (que és una bonica talaia rocosa en forma de ferradura) hi ha l'espectacular agulla del Sentinella del sot de Mata-rodona, un dels monòlits més difícils de la regió al que en Torras i tres companys més van fer la primera escalada en el llunyà any 1955.

Al cim, gaudim de la benigna temperatura i les extraordinàries vistes de l'entorn, avui ben àmplies i nítides. Satisfets i impregnats de la vida que transmet aquest bufó indret, retornem xino-xano cap a l'alzina del Salari encoratjats per la bonica matinal que acabem de viure.

Albert Masó García